

Pyšný človek

- Sústredí sa na zlyhania druhých.
- Má kritického ducha, ktorý všade hľadá chyby; chyby druhých sleduje pod mikroskopom, na svoje vlastné chyby sa díva obráteným ďalekohľadom.
- Je samospravodlivý; na ostatných sa pozerá zhora.
- Má nezávislého sebestredného ducha.
- Musí dokazovať, že má pravdu.
- Privlastňuje si rôzne práva a rôzne veci vyžaduje.
- Bráni svoj čas, svoje práva a svoju povesť.
- Necháva si slúžiť.
- Túži po vlastnom úspechu.
- Túži presadzovať sám seba.
- Chce byť nadmieru uznávaný a oceňovaný.
- Je dotknutý, keď sú druhí povýšení a on sám zabudnutý.
- Podvedome má pocit, že „tento zbor/služba má naozaj šťastie, že tu má mňa a moje dary“. Premýšľa o tom, čo môže pre Boha urobiť.
- Cíti sa istý v tom, koľko toho vie.
- Je príliš sebedomý.
- Drží si ostatných od tela, rýchlo súdi druhých.
- Je neprístupný kritike alebo sa obhajuje.
- Záleží mu na tom, aby bol vážený, na tom, čo si o ňom ostatní myslia; vyvíja úsilie na ochranu svojho „image“ a svojej reputácie.
- Je pre neho ťažké hovoriť s ostatnými o svojich duchovných potrebách.
- Chce si byť istý tým, že keď hreší, nikto na to nepríde; inštinktívne veci skrýva.
- Je pre neho problém priznať: „Mýlil som sa, odpustiš mi, prosím?“
- Keď vyznáva hriech, hovorí len všeobecne.
- Obáva sa dôsledkov svojich hriechov.
- Lútuje svoje hriechy - je mu ľúto, keď sa na ne príde alebo keď je pristihnutý.
- Keď dôjde k neporozumeniu alebo ku konfliktu, čaká na druhých, až oni prídu požiadať o odpustenie.
- Porovnáva sa s ostatnými a cíti sa byť hoden úcty viac, než iní.
- Myslí si, že nie je nič, z čoho by mohol robiť pokánie, čo by mohol zmeniť.
- Myslí si, že nepotrebuje obnovu - ale je si istý tým, že všetci ostatní ju potrebujú.

Pokorný človek

- Veľmi silno vníma svoje vlastné duchovné potreby.
- Je súcitný; dokáže veľa odpúšťať, pretože vie, koľko toho bolo odpusteného jemu
- Považuje ostatných za prednejších od seba samého.
- Netrvá vždy na svojej pravde.
- Dokáže sa vzdať svojich práv; má mierneho ducha.
- Dokáže zaprieť sám seba.
- Má vnútornú motiváciu k službe druhým.
- Uvedomuje si svoju vlastnú nehodnosť; je nadšený tým, že si ho Boh vôbec chce použiť.
- Je rád, keď druhí získajú uznanie a raduje sa z ich ocenenia.
- Postojom jeho srdca je: „Nezaslúžim si byť súčasťou žiadnej služby.“; vie, že nemá, čo by Bohu ponúkol, okrem života, ktorý v ňom žije Ježiš.
- Je skromný a vidí, že sa musí veľa vecí ešte učiť.
- Nejde mu o vlastnú slávu.
- Je ochotný vziať na seba riziko blízkych vzťahov a dôvernej lásky.
- Prijíma osobnú zodpovednosť a dokáže priznať svoju chybu.
- Prijíma kritiku s pokorným duchom.
- Snaží sa byť skutočný; nezáleží mu na tom, čo si myslia ostatní, ale ako sa na vec pozerá Boh: je ochotný obetovať svoju vlastnú reputáciu.
- Tak, ako ho Boh vedie, je ochotný byť voči druhým otvorený a nič pred nimi neskrývať.
- Keď je zlomený, nezáleží mu na tom, kto to vie alebo kto sa o tom dozvie; nebráni sa odhaleniu, pretože nemá čo stratiť.
- Neotáľa priznať chybu a žiadať o odpustenie, ak je to potrebné.
- Pri vyznávaní svojich hriechov je schopný byť konkrétny.
- Je zarmútený nad príčinou, koreňom svojho hriechu.
- Skutočne a úprimne svojho hriechu ľutuje. Dôkazom jeho pokánia je to, že tento hriech opustí.
- Keď dôjde k nedorozumeniu alebo konfliktu, usiluje sa o zmierenie; uteká ku krížu, aby tam bol ako prvý, nezávisle od toho, ako zle mohla druhá strana konať.
- Neporovnáva sa s druhými, ale jeho merítkom je Božia svätosť; uvedomuje si ohromnú potrebu Božieho milosrdenstva.
- Žije vo svetle.
- Uvedomuje si, že potrebuje mať neustále kajúcne srdce.
- Neustále vníma potrebu nového stretnutia s Bohom a nového naplnenia Jeho Duchom.